

D.U. 181

1. Menyegzős köntösbe öltözködjetek, szívben megtörődve ide jöjjetek!
Jézus étkül adja nekünk itt magát, nincs, aki felfogja ezt a nagy csodát!
2. Szent angyalok itten a vendég hívók, általuk az Isten téged is hívott.
Ó angyali asztal kenyere, s bora: jövünk már tehozzád, drága lakoma!
3. Jézus, lelkünk vágya, szívünk öröme, elménk boldogsága, ég s föld gyönyöre! Jöjj, mennyei szentség, jöjj, nagy Hatalom, elrejtett Isten, élő Irgalom!

D.U. 182

1. Üdvözlégy, édes Jézusunk! Erős hittel itt megvallunk, e szentségben mi imádunk, Istenünknek magasztalunk.
2. Te vagy világ Megváltója, mennyországunk megnyitója. éhes lelkünk táplálója, bús szívünknek orvoslója.
3. Édes Jézus neked élek, édes Jézus, neked halok, életemben, halálomban, édes Jézus, Tied vagyok.

D.U. 183

1. Ó, szentséges, ó, kegyelmes, édességes Jézusom! Dicsértéssel, tiszteltessél, én megváltó Krisztusom! Szállj be szívem hajlékába, jöjj be lelkem pitvarába, ott nyugodjál, ott lakozzál, soha el se távozzál!
2. Angyaloknak tápláléka, jöjj el e szent Ostyában! Jöjj, kegyelem áradása egy kicsinyke pohárban! Táplálj az Úr szent testével, itass omló dús vérével, engedj mindig nála lennem, ő maradjon énbennem!

Himnusz:

1. Ó, fényből sarjadt fényözön, világnak üdve, Jézusunk, dicséretünk ma így köszönt, fogadd el hódoló szavunk! 2. Szent arcod fénylik, mint a nap, ruhád fehérebb mint a hó, méltó tanúk megvallanak: im megjelent az Alkotó! 3. Titkok látói: régiek s az új választott hírnökök, együtt csodálják Fényedet, mely hitre hívón tündököl.
4. Atyád felhőből szóval int: hallgassuk kedvelt Egy-Fiát: szívünkben téged vall a hit, s üdvözlünk, mint örök Királyt. 5. Mert, minket bűn romlásba vitt, eljöttél testet ölteni, mint boldog tested tagjait, siess most egybegyűjteni! 6. Hálásan mondunk most imát, ó, Isten egyszülött Fia, kiról Atyád tett vallomást, s a Szentlélek sugárzata. Ámen.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 191

1. Fényességes mennybéli nagy Isten, téged hirdet e világon minden, az angyalok dicsérnek az égbe, és a föld is szolgál nagy hűségben.
2. Erős trónod fenn a magasságban, semmi sincsen előtted homályban, híveidnek kegyelmes Királya, s szentjeidnek ékes koronája!
3. Örök Atya, leborulva áldunk, Fiad által tehozzád kiáltunk, szent Lelkessel éltesd e világban, s adjál helyet örök boldogságban!

URUNK SZÍNEVÁLTÓZÁSA Aug. 6 - IN TRANSFIGURATIONE DOMINI

szentírás szakszok – Dán 7,9-10. 13-14 / Vagy: 2Pét 1,16-19 / Mt 17, 1-9

Az Úr- Péter, János, Jakab előtt felfedi isteni dicsőségét. Az Ószövetség tanúskodik Mózes és Illés alakjában arról, hogy ő a Messiás, az Atya hangja pedig a Fiúnak jelenti ki őt. Jézus ezzel előkészítette tanítványait, hogy ne botránkozzanak majd meg szenvedésén. Ő a kereszten is Isten Fia, de az égi dicsőségben is megmarad Feláldozottnak. Az ünnepet – korábbi előzmények után – III. Kalixtus pápa rendelte el 1457-ben (a déli harangszóval együtt) Hunyadi János nándorfehérvári diadalának emlékére.

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 281

1. Kik Jézust látni jöttetek, a Tábor hegyre nézzetek: az égi fénysugárinál ott ragyog a dicső Király! 2. Mózes és Illés társai, az Ószövetség nagyjai; s Atyja mond égből szót: „Fiam ő, rá hallgassatok!” 3. Úr Jézus, engedd azt nekünk, ha véget ér majd életünk, nyerjük meg ott az életet, hol együtt lenni jó veled.

D.U. 189

1. Ó Jézus emlékezni rád, a szívnek szent örömet ad, de minden méznél édesebb, szívünkben bírni tégedet. 2. Nincs szó a földön kedvesebb, nincs dallam zengőbb, édesebb, gondolni szebbet nem lehet, mint Jézus, édes szent neved. 3. Bűnbánó nálad lel reményt, könyörgő szív jótéteményt, ha keresünk, itt jársz velünk, mi várhat majd, ha föllelünk! 4. A nyelv azt nem mondhatja ki, betű ki nem fejezheti, csak aki érzi, tudja azt, Jézust szeretni mily malaszt. 5. Te légy, ó Jézus, örömünk, mennyekben gazdag örökünk, te adj az égből koronát, most és örök időnkön át.

INTROITUS: D.U. 281b CONFESSIO ET PULCHRITUDO 95. zs. 6. 1.3

Az Úr külső fensége belső isteni méltóságának tükröződése volt.

Méltóság és szépség fénylik az ő ar-cán, hatalom és é-kes-ség szen-té- lyé-ben.

(2.t)

†

*

Énekeljete az Úrnak új /éneket, * énekelj az Úrnak mind egész föld.

Hirdessétek dicsőségét a pogányok /között, * és minden népek között az ő csodáti! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk neked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 281b/1 (61e / 1) SUSCEPIMUS 47. zs. 10-11

Templomunk most a táborhegy mása: amit lelki szemünk itt, az Isten városában, az ő szent Hegyén meglát, azt tanúságtételünk kiárasztja a föld végső határáig.

R.) Befogadtuk Isten, irgalmasságot * templomodnak bensejében.

V.1) A te neved ó Isten, † és dicséreted kiárad, * a földnek legvégső /végéig.

Templomodnak...

V.2) Amit hallottunk, † látja most szemünk, * a mi Istenünknek városában, az ő /szent hegyén. **Templomodnak... Befogadtuk Isten...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

Király az Úr! * Legfölségesebb az egész világon! 96.zs. 1a. 9a.

ALLELUJA: CANDOR EST LUCIS Bölcs 7,26

V.) Az örök fényesség ragyogása, † tükörkép, minden szeplő nélkül, * Az Atya jóságának képmása. **Vagy:**

Ez az én szeretett Fiam, akiben nekem kedvem telik, * őt hallgassátok! Mt 17,5c

CREDO * amikor ez az ünnep vasárnapra esik

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 39 DEUS ENIM FIRMAVIT 92.zs. 1.2.1.4.5.

Az Isten megerősítette a föld kerekességét, - és az meg nem inog, +

R.) szilárd a te trónod kezdet /óta, Isten, * te vagy az örök/ké való.

V.1) Az Úr országol, ékesség/be öltözött, † hatalomba öltözött, és erővel övezte /fel magát. **R.)**

V.2) Hatalmas az Úr a magasságban, + bizonyágai hitelesek minde/nek fölött † a te házadat szentség illeti, Uram, örök i/dőkre. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 64c / 3 VISIONEM QUAM VIDISTIS Mt 17,9 / 96. zs.

A szentmisében és a szentáldozásban mi is a Tábor-hegyi látomás részesei lettünk, s most, hogy a halálból már föltámadt az Emberfia, hirdetjük az Úrnak e látomásában megmutatkozó Istenségét.

A lá- to- mást, melyet látta-tok, senki-nek ne mond-já- tok,

míg-nem a ha- lál- ból föl- tá- mad az Em-ber-fi- a.

(1.t.) † *

Az Úr országol, örvendezzen /a föld, * vigadjon a szigetek soka/sága. Körülötte felhő és /homály, * jog és igazság az ő trónjának /alapja. **Ant.** Előtte /tűz jár, * és megegeti körös-körül az ő ellensé/geit. Fénylenek villámai a föld kerek/ségén, * látta a föld, és megresz/ketett. **Ant.** A hegyek, mint a viasz, megolvadnak az Úr színe /előtt, * az Úr színe előtt az /egész föld. Hirdették az egek az ő igaz/ságát, * és látták minden népek az ő dicső/ségét. **Ant.** Világosság támadott az iga/zaknak, * és az igaz - szívűeknek /vigasság. Vigadjatok, igazak, az Úrban, * és dicsérjétek az ő szentségének emlé/ke/zetét! **Ant.**

Vagy: COMMUNIO: D.U. 384 / 2 (160 f) GUSTATE ET VIDETE 33. zs. 9.v.

Legrégibb áldozási énekünk, az öskeresztények eredetileg egyetlen kommunió-éneke. Az egész év folyamán bármely misében énekelhető. Miközben az oltárnál izleljük és megtapasztaljuk, hogy milyen édes az Úr, a zsoltár a szentségnek további áldásait énekl. E kenyér a testvériség eszközlője, az erények és az igazi élet élesztője, és biztosíték (az örök dicsőség záloga) arra, hogy nem csalódnak az Úrban bízők, mert egykor színről színre látják majd azt, akit most e szentségben izlelnek.

Íz-lel-jé-tek és lás-sá-tok, hogy mi-lyen é-des az Úr! Boldog az az em-ber

ki Ő - ben-ne bí-zik. (4.t.) † *

Áldom én az Urat minden / időben * az ő dicsérete mindenkor / ajkamon. Az Úrban dicsekszik az én / lelke * hallják meg ezt a szelídek és vigad / janak! **Ant.** Magasztaljátok az Urat / énvelem * és dicsőítsük mind együtt az Ő nevét! Járuljatok hozzá és megvilágosultok / nála * és a ti orcátok meg nem / szégyenül!**Ant.** Jertek, fiaim, és hallgassátok /engem, * az Úr félelmére tanítlak /titeket. Tartóztasd nyelvedet a /rossztól, * és ne szóljanak hamisságot /ajkaid. **Ant.** Fordulj el a rossztól és a jót /cselekedd, * keresd a békét és azt kö/vedd! Megörzi az Úr az ő szolgáljainak /lelkét, * és nem csalódnak, kik őbenne /bíznak. **Ant.**